

Circumstanțe

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Vezi tu, iubite, nu mi-e dor de mare,
În ochii tăi adânci m-am scufundat
Și am plecat într-un reflux ciudat
Spre alte lumi. Acolo, -n depărtare,

Albastrul lor senin mi-a fost reper
Și destinații chiar de-ar fi o mie
Eu pieptul tău l-am căutat să-mi fie
Loc de popas etern, debarcader.

Vezi tu, iubite, plaja mea pustie
O mătură tandrețea unui val
Albastru infinit, ajuns la mal
Într-o poveste stranie, târzie.

- Vezi tu, iubito, nu mi-e dor de îngeri,
În ochii tăi căprui am căutat
Un rai pierdut, abia imaginat,
Cu pașii goi prin spinii unor sângeri.

Te-am regăsit în prag de primăvară
Ca pe-un poem de dragoste etern,
Azi, la picioare, versuri îți aștern
Când vântul plânge-n lanul de secară.

Vezi tu, iubito, dintre nestemate
Eu am ales doar piatra de rubin
Ce-ți conturează buzele divin -
Sărut furat pentru eternitate.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș